

השולח פרק רביעי גיטין

לא היו ימים מועטים:
מקום דינר. נשחכרה
הדינר היתה נוחתת עוד
הלא לאו אמת הוא: כמי

משום חינוא אקילו רבנן גבה קא משמע לן: נגמנעו מלהשביעה: מ"ט אילמא משום דרב כהנא דאמר רב כהנא ואמרי לה אמר רב יהודה אמר רב מעשה באדם אחד בשני בצורת שהפקיד דינר זהב אצל אלמנה והניחיתו בכר של קמה ואפאתו בפת ותנתו לעני ימים בא בעל הדינר ואמר לה הכי לי דינרי אמרה ליה יהנה סם המות באחד לבניה של אותה אשה אם נהניתי מדינך כלום אמרו לה הוי ימים מועטים עד שמת אחד מבניה וכששמעו חכמים בדרך אמרו מה מי שנשבע באמת כך הנשבע על שקר על אחת כמה וכמה מאי טעמא איענשה דאישרשי לה מקום דינר ומאי מי שנשבע באמת כמי שנשבע באמת אי משום הא מאי איריא אלמנה אפילו גרושה נמי אלמנה א"ר זירא אמר שמואל לא שנו אלא אלמנה אבל גרושה משביעין אותה אלמנה שאני דבההיא תנאה * דקא טרחה קמי דיתמי א"ר לאורוי היתרא אמר רב יהודה אמר ר' ירמיה בר אבא רב ושמואל דאמרי תרוייהו לא שנו אלא בב"ד אבל חוץ לבית דין משביעין אותה איני והא רב לא מגבי כתובה לארמלתא קשיא בסורא מתנו הכי בנההרדעא מתנו הכי אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא בבית דין אבל חוץ לב"ד משביעין אותה ורב אמר אפי' חוץ לב"ד נמי אין משביעין אותה רב לשעמיה דרב לא מגבי כתובה לארמלתא וליאדרה ולוגבייה בשני דרב קילי נדרי הויא דאמאי לקמיה דרב הונא אמר לה מה אעביד לך דרב לא מגבי כתובה לארמלתא אמרה ליה הב לי מזוני אמר לה מזוני נמי לית לך דאמר רב יהודה אמר שמואל ^{ההתובעת} כתובתה בב"ד אין לה מזונות אמרה ליה אפכות לכוורסיה כבי תרי עבדא לי הפכות לכוורסיה מחולשא אמר ליה רב יהודה לרב ירמיה חוץ לב"ד וליתי קלא ולפול ^(א) באורני עשה גופא אמר רבי זירא אמר שמואל לא משביעין אותה וגרושה דאדרה לא והא ולוגוי קבילת גיטא מן ידא דאחא בר הידיא סרת פירות שבועולם עלה דלא קבילת ספר תהלים אחד וספר איוב וממשלות בלואים ושמונים

ימים מבין אותם וישן לאלתר והא דנדרי הבאי מותרים
בגזון דלמחר יאסרו כל הפירות שבעולם עלי אם לא ראינו גמ'
בקורת בית הכד אלם מה שהוא טרופ בגבו מלח ומשנה
ישו אומר כי אלל להחיות דבריו ודוקא שבעולם הבאי א'
כל הפירות אלל אסר עליה מר פירא שני צנדר און א'
למחר בצל יחל אם קבלה ממכותה פירא דמשס ואילין לא
ר' כל ימיה דמפרש במקורן וא"כ כפ' במחלה דנדרים (דף
דלג דלג) מניחא להלכא א"י ואחרי כד אחא ונבשיה ואנסב'
אנסבניה מיד עבר כיון שרין יסור בצוק לקיים וי"ל דדוק'
יכול לקיים ולפשר לו שלל ישא אג"כ דא' נאנסבין און

(א) לקח מט: (מכרובות פת.
 15: וט' חס' לקח מט:
 דרש' חס' (כ) מכרובות דר.
 (עיי' פת' 15) (א' פ' כות
 ענה של אחר. ערוך ערך

גמ' משום חינוא. שיהא מן האנשים
 יפה. ויעיל להמיתו: **דאשארשי** ל
 זו עיסה כעובי הדיגדג שאם לא היה
 עיסה בכרך: **ומאי מי שנשבע באמת.**

ומפני שגועש שנועה מרובה נמנו
מלשנציה: אפיא לאורוי היסירא.
בדבר מועט וסנורה שזין פרעון
לה שצנער טורחה וטעלחו: חוך
ל'ד' משציען אורסה. שצנועה
הדיינן של מורה היא ונקט ש"ס
בידיה אז תפילין ומשציע לה צסס
אז כינוי בלשחמן צצכרס שיש נא
ידן וגו' ואשציען צח' (בראשית דר)
עושה מרובה. חוך ל'ד' שנועה
דרבנן בקללח חרור ולא נקוט מרד
ואין עושה כל צ' לא מצבי כפובה.

מאוס דמנעו מלהשניע וואס איז
לישכע חוק לניח דין ולגבייה
כמונח: וליאדרה. דמקד) נודת
לימומם כל מה שירי: קילי נדרי.
קלים היו נדרים צעיהם לעבור

מוסף רש"י
משום חיובא. שמהא
דאיהו קא בעיני חזק
רבינא נשחית לן חל
תחלואה להפסיד שוועמן
(תחבוב דר.) סחיב עיני
לן בעינין ולא יתעו
השנים תחלואה לחסיד
דאיהו ובעיני דקמן סחי.

— — — — —

תוספות ר"ד

שניהם פלוגות הנזקרת
פלוגת שם שאם לא יכתוב
אלה האחד הירל שיה
שמו שהם פני רב
הנזקרת ר"ד וסיון הרבה
קרי לה מרס צריך
לכתוב כן מרס הנזקרת
שרה לא יכתוב שיה
הנזקרת מאמר וכן גם כן
צריך לפרש מאמר מימני
בפסחית ולא שיכתוב
בגם וכל שם שיה
אלא שיכתוב שני השמות
כך נראה פתרון שיהיה
שאין צריך לכתוב בגם
וכן שם הנזקרת דהיי אלה
שול השלש לא מעלה לא
מורד שם הנזקרת כשי
סמנו לא שבעי ר"ד קורין
לא שניתנו לא בפני עיריית
ובמקום כנעניה הגט
יודעם שהנזקרת כנעניה
צריך לכתוב מפורש פלוג
הנזקרת פלוג ולא כתב
פלוגי וכל שם הנזקרת
דאית ליה ולא הוכיח שיה
שם מפורש הנזקרת פסל
לא העליל לו ולא העליל
לדום כי יכול להבעל לעצור

וּתְרַצוּהוּ וּאִפְּלוּ הֵכִי לֹא אִיפְרָה
בִּירָה אֲדָרָה בְּבִ"ד וְאַשְׁכֵּבְתָּהּ
דְּבַעֲנָא כִּי הֵיכִי דְרַעְדֵּיבִי בָּהּ
שֵׁנוּ אֵלֹא אֲלֻמְנָה אֲבָל גְּרוּשָׁה
שְׁלָחוּ מִתָּם אִיךְ פְּלוֹנִיתָא בְּת
דְּמִתְקֵיר אִיהּ מִזֵּי וְגֵרְתָּהּ
מִכְּתוּבָתָהּ אֵלֹא ^(א) גְּלוּפְקָרָא אֲחֵד

גל יחל והא"ר יוחנן שצוהה של אשן
משום דלסר עזמו צמה שאזי יבול לקסי
לפי שאין דעמו לומר מנהא גמל ולא ממ
גזל מנהא צרהא קורא מנהא מניא
דול מנהא אכל דברי הכל אפילו לא אכל
הכל ל"ג כל פירות דאע"פ שצוהה ל
אינה מושקה הוואל ואינה עומדת בלוי
הנאות דעלמא עלי יא סגינא אימא
מל העולם מה מועיל מאי דשרקייה דכ
עובר לאלתר אכלי הכס שבעה שברי ימי

כאשר פשטו ואם לא
הוחק אלא כסם אדר
אע"פ שידעו לאלא מאן
שה"י לו שם אחר ובנס
אלא מכובל אלכס האחר
שידעו עמו אל תכבו בו
וכל שום הונתה דאית
ליה כסר כדאמר רב אשי
א"כ נמצא ששם שמו
סוכניו וכל שם הונתה
דאית לו לא מעלה ולא
מוריד אלא אם ידעוים
(א) שם אחר או כנוי
צריך לכתוב בפירוט פלוני
הקרא פלוני או אפי
ידעוים לו אלא שם אחר
הקרא אותו אחר צריך
לכתוב שם שם הונתה
דאית לו ולא גרסי במתני
שם פירו ושם עירה (ב)
אלא הרגל ליתניו גם היתה
ושותו ולא היה

מלה דל"ל אלה הנזל
למשל דמסכת בבא
בבא
והיה שם שם

(א) לקמן חט: (כחובות פח.
15: וע' חט' לקמן חט:
ד"ה משום, (כ) כחובות נד.
(ערכין ככ.), (ג) (ס' כסות
פנה של נמר. ערוך ערך
גלפסקרא), (ד) (לעיל לד:),
(ה) ע"כ הוא חט"א,
(ו) (ערך חט), (ז) גליון.

גליון הש"ס

גמ' רקא מרחא קמי
דיתמי. עין כ"ב ד' נב
ע"כ מד"ס דערמא:

הגהות הב"ח

(א) גמ' וליסול בארדבאי:
(ב) תוש' ד"ה לא שט וסר
לדרעקן ולא מידער כ"ל
ומיבט וסמס נמחק:

לעזי רש"י

ק"ט. מעיל.

מוסף רש"י

משהו חיבא. שימחא
האנשים חן בעיני הנשים
יהיו נשואות לכן שלא
תלכנה להספיד כתובתן
(כתובות 99). שהיו בעליהן
לכן בעיניהן ולא יתנו
הנשים מלינשא לאנשים
(עם צד) וכע"ז לקמן (סח).

תוספות רי"ד

פלוני מלחמה פלחית
פלוני שם אל יכחזר
אלא האחד הרי"ה
שם ושמח כפי
שהקנין רב וכו' כדבאר
קרי' לה מרים
לכחזר כן מרים הנקרא
שרה לה וכן יכחזר
הנקרא מרים וגם זה
קרי' למרים כאשר פירשנו
בשפתנו לא יכחזר
בגמל שם שיש לה
אלא שיכחזר שיהיה
כן נראה פתרון שיהיה
שאין צריך לכחזר
ובל שם ויחזרה אלה
ולא הלשון לא מעלה אלה
מורים האלה הוקח
שמות א' בשערי א' קרין
ז' שניה א' בשני עיריה
ובמקום כתיבת
השם
ידיעתם שההוקח
לכחזר בפירושו
הנקרא פלוני א' כחזר
פלוני ולא שם והשם
דאית' ליה לה חוכר שם
ששני פירושו נגט
הוא העילי לא לה
כלום ידענו להעיל
כאשר פירשתי
ההוקח לא שם
אע"פ שידוע לאחר
מה' לא שם חזר
אלא כחזר אל שם
שידוע וגם לא
כחזר וכן הוכיח
ר' שום והנביא
לית פשר דבארנו
ר' אשי.
א"כ ומצא שם
חוכזרין כל שם
הוא צריך ל' אל
מדיע ולא
מדיע אל א' שם
(וא) שם אתר
א' כחזר לכחזר
הנקרא פלוני
ידיעם לו שם
חוכזר אתר ואין
לכחזר כל שם
דאית' לו דרשי
במחנה
שם עירו ושם
הוא הרגל
והשטח ואל
היה

(ח) נראה ד"ל לז"ל הרגל
הלשון דספדן נגט הוא
הנחת הוא וכו'

לה.

עין משפט
נר מצוה

בו א מתי פט"ו מהל'
 חסות ה' טו טושי"ט
 אה"ע ס"ז טו ספר כ':
 בו ב מתי פט"ו מהל'
 חסות ה' י"א סמג
 עשין מח טושי"ט שס ספיק
 יט:
 בח ג מתי פט"ו מהל'
 חסות ה' י"א סמג
 לאוין פא ועשין מח טושי"ט
 אה"ע ס"ז כג ספיק ה':

תוספות ל"ש"ר (המשך)
התקנה לא ירשמו ולשמה
סדומכס משפחה: **מרת**
איל אלמנה נפרעה ממנה
יתומים אלא מכח
נמנעו מלהשביע התקן
ז"ה שחאה נדורה ליתומים
כל מה שירצו ונזכה
מחובתה מן התענים
ותחמלן על הגט מש
תיקן העולם לכל התקן
שחובל במה שקורא חסד
ז"ה נמנעו מלהשביע
היהוה פסדס חסד
ולקמן פסדס חסד
התקין ז"ה שחאה
נדורה וז"ה ובחור לו
ז"ה קשה להירש כגן
קום פירות שחורה
אם נתיח' מכוזבה ונזכה
מכוזבה אם נחבלה
היהוה נאסר פירות
ורקיעה עלה בכל יחל
אל חסדיה לעבור על
נדר: מאי אראי אלמנה
נמי דהא יקמ
הבא ליפרע ממנסי יתומים
אל יפרע אלא כשחורה
אלמנה אינטיבאל
אזי אמינע משום חסד
אקיד בר וכן קמל:
נמנעו מלהשביע
אלמנה לזכר כנהא דאמר
ז"ה כנהא פשה בארם
אחד שחקק ידיו וז"ה
אלמנה שחורה
והנחתו כבד של קמל
וראשיתו כבד ונחמתי
לא ימיס' בא' בעל דור ואמר
ל' תני לו יד ידיו
שפרקו' אצלן אמר לו
הנה ס' מכות לא
מביא א' נהניו מירדן
כלום י' בשעה נלן
היהויה בשם א' א' כן
הכתיבן אלא שקדש
אמר לו ה' ימיס' מנעו
ז"ה שח' א' מביה
ושפשונו חכמים בראם
אמר ומה נדעשכ' נאמר
כן תנעשכ' ידיו עא"י
אל שמוס' אלא מאי אראי
אלמנה אפילו נדשה ולא
א' נדשה בעלה ולא
הספיק לפרעה ז"ה שח' וזכה
לזכות מחבתה מן
התענים אלא ידיו וז"ה
אמר שמואל אל שט
אלא אלמנה גבילה
אלמנה אחא.
היינו טעמא דבהיא' אהא
דקדראה קמי ימיני אהא
לאורי' התייר: אמר בר
היהוה דור ז"ה ימיס' בר
אבא בר יושמאל אלא
תריזיו' ללא אלא לבדי
אבל אחי לבדי שחורין
אחא י' בשעת הדינן
א' המורה אשחיה בחבורת
השם ובניקטח חפץ אכל
אח' לבי' דאמר גבילה
חפץ ל' אלא חבורת השם
אלא אלא באורי: